

4 Kasım 2016

Kilimanjaro etkinliğini Doğa Gezginleri Derneği düzenledi. Geziye katılacak 13 kişi (Minadiye Kaya, Ömer Çetinkaya, Emin Gözaçan, Turgut Ağca, Cemalettin Erol, Nesrin Dağ, Fuat Turan, Mehmet Dilsiz, Mefküre Şakiroğlu, Adnan Erbil, Gürsu Atay, Aydan Alanay ve İbrahim Berberoğlu) İstanbul Atatürk Havalimanında buluştuk. THY'nin saat 19'da kalkan ve doğrudan Kilimanjaro'ya uçan uçağı ile yaklaşık 6,5 saatlik rahat bir yolculuktan sonra Tanzanya'nın Kilimanjaro havaalanına indik. Havaalanı dünyanın her tarafından gelen dağcı ve turistlerin Tanzanya'nın en önemli kültürel ve turistik değeri olan Kilimanjaro dağına rahat ulaşımı için burada inşa edilmiş. Küçük bir havaalanı ama, dağa ulaşımın nispeten kolay olması nedeniyle son derecede işlevsel. Turist pasaportu olan arkadaşlarımız 50 ABD doları karşılığında giriş vizelerini alanda aldılar. Hizmet ve Hususi pasaportu olanlardan ayrıca vize ücreti alınmadı. Etkinliğin Tanzanya ayağını organize eden Kilimanjaro Travel Services Ltd. yetkilileri bizi alanda karşıladılar (<http://www.kilimanjarotravels-tz.com/>). Şirket yetkililerinin getirdiği minibüse bagajlarımızı da yükledikten sonra dağa çıkmadan önce birkaç saat de olsa dinlenme fırsatı bulacağımız Moshi kasabesindeki otelimize doğru yola çıktık.

Tanzanya yüzölçümü itibarıyla Türkiye'den biraz daha büyük (947.303 km kare), nüfusu ise Türkiye'den epeyce az (51,8 milyon). Bağımsızlığını İngiltere'den 1961 yılında kazanmış genç ama yoksul bir ülke. UNDP tarafından yayımlanan Dünya İnsani Gelişim İndeksi sıralamasında 151. sırada yer alıyor (Türkiye 72. sırada). Kişi başına milli geliri Türkiye'nin neredeyse dokuzda biri oranında. Kilimanjaro dağı ülkenin kuzeydoğusunda, Kenya sınırına yakın bir bölgede yer alıyor.

5 Kasım 2016 (Birinci Gün)

Otelimiz Bristol Cottages'e havaalanından yaklaşık bir saatlik bir yolculuk sonrasında ulaştık ve hemen odalarımıza geçip dinlenmeye çekildik. Otelin bulunduğu Moshi kasabası 184 bin nüfuslu, toz toprak içinde bir yerleşim yeri. Otel geniş ve bakımlı bir bahçe etrafında sıralanmış odalardan oluşuyor ve Moshi'nin gürültülü sokaklarından şaşırtıcı bir şekilde yalıtılmış sakin ve huzurlu bir havaya sahip (<http://bristolcottages.com/>). Sabah bozuk makamla okunan ve Türkiye'de olduğu gibi hoparlörden yükses sesle yayılan bir ezan sesiyle uyanmak ilginçti. Nüfus kabaca Hristiyan ve Müslümanların birbirine eşit oranda olduğu bir yapıya sahip. Ama görüldüğü kadarıyla dinler arası bir gerilim söz konusu değil.

Oteldeki kahvaltıdan sonra bize Kilimanjaro'da eşlik edecek yerel rehberler ile tanıştık. Fazla eşyalarımızı, biz dağdayken muhafaza edilmek üzere otelin bagaj odasına yerleştirdik. Dağda bize gerekli olacak eşyalarımızı araca yükleyip öğleye doğru tırmanışımızın başlayacağı Kilimanjaro Milli Parkının ana kapısı olan Machame Gate'e doğru yola çıktık. Milli Park 1688 km kareden oluşuyor ve bütün dağ kütlesini ve onu saran ormanları kapsıyor.

Machame Gate, dağda tırmanış yapacak bütün grupların, grup rehberlerinin ve kamp malzemelerini taşıyacak taşıyıcıların kayıtlarının ayrıntılı bir şekilde tutulduğu bir istasyon. Kurallar gereği her taşıyıcı en çok yirmi kg yük taşıyabildiğinden yükler bu kurala uygun olacak şekilde birkaç defa tartılıyor. Ancak bu kurala uygun yüklerin ve taşıyıcıların yürüyüşe katılmasına izin veriliyor. Bu işlemler yapılırken biz öğle yemeğimizi bize dağıtılan kumanyaları yiyerek tamamlamış olduk. Grubumuz uzun süren bu hazırlık aşamasından sonra nihayet yürüyüşe geçti. Yürüyüş yaklaşık 1800 metre irtifadan başladı. Rehberimizin talimatları doğrultusunda oldukça ağır bir tempoyla yürüdük. Rehberler sık sık Swahili dilinde yavaş yavaş anlamına gelen "poli poli" nidalarıyla bizi uyardılar. Günler geçtikçe bunun yüksek irtifaya alışmak ve yorgunluğu yenmek için çok geçerli bir yöntem olduğunu öğrenecektik.

Yürüyüşün bu bölümü çok güzel yağmur ormanları içinden yavaş yavaş yükselerek geçti. Bu bölgede hemen her öğleden sonra yağın yağmur biz yürürken de yağdı, ancak yağmurluklarımızla herhangi bir sorun olmadan yürüdük. Çevrenin güzelliği ve gayet iyi düzenlenmiş patikanın sağladığı kolaylıklarla keyifli bir yürüyüş oldu. Bu yürüyüş sırasında Kilimanjaro yağmur ormanlarının endemik bazı bitkilerini gözlemledik (*Impatiens kilimanjari*, *Impatiens papilionacea* gibi). Yurdumuzda da yaygın olan eğrelti otlarının burada ağaçlaşmış halini görmek ilginçti.

Yaklaşık 5.5 saatlik bir yürüyüşle 11 km katederek 3033 metre irtifada yer alan ve Kilimanjaro tırmanışında ilk kamp olma özelliğini taşıyan Machame kampına ulaştık. Böylece ilk gün yaklaşık 1200 metre yükselmiş ve 3000 metre sınırını aşmış olduk (Buradaki sayısal veriler tırmanış boyunca kolumda olan Suunto Ambit 3 aygıtının yaptığı ölçümlere dayanmaktadır). Biz kampa ulaştığımızda, taşıyıcıların bizden önce gelerek çadırlarımızı ve mutfak çadırını kurduğunu gördük. Yorucu bir yürüyüşten sonra çadırları hazır halde bulmak güzel bir duygu. Kamp yerine ulaştığımızda ilk yaptığımız iş milli parkın kamptaki ofisine giderek adlarımızı kaydettirmek oldu. Milli park yetkilileri bu

konuda çok titizler, rehberlerimiz de bu nedenle bu konuda bizi sık sık uyardılar.

Akşam yemeğinde sıcak ve lezzetli bir çorba yanında doyurucu ve bu fiziksel etkinliğin tabiatına uygun, damak tadımızla da uyuşan yiyecekler bulmak hepimizi mutlu etti. Kamp yerlerinin hepsinde olduğu gibi bu kamp yerinde de tuvalet olması tırmanışı daha katlanılabilir kılan etkenlerden birisi. Ancak kamp yerlerinde musluk suyu olmayışına galiba zor alışacağız. Kilimanjaro'nun bağrında çadırda geçen ilk gece ortama alışmamış olmanın verdiği gerginlikle geçti. Hava soğuk değildi. Sabah 6.30'da uyanıp, 7 gibi taşıyıcıların hazırladıkları ılık suyla temizlik yaptık. Bunun dağ şartlarında ancak günde bir kez yapılabilen, o nedenle de çok kıymetli olan bir rutin olduğunu ilerleyen günlerde daha iyi anlayacaktık.

6 Kasım 2016 (İkinci Gün)

Machame kampında uyanıp çadırlarımızdan çıktığımızda bizi güzel bir sürpriz bekliyordu. Bir önceki gün havanın bulutlu olması nedeniyle hiç göremediğimiz Kilimanjaro pırl pırl gökyüzünde tüm ihtişamıyla karşımızdaydı.

Çay, kahve, reçel, bal, fıstık ezmesi, ve omletten oluşan kahvaltı menüsünü afiyetle tükettikten sonra saat 8'de ikinci kamp alanımız olan Shira'ya doğru yola çıktık. Yürüyüşün bu bölümünde ormanları geride bırakıp fundalık alanda yürüyeceğiz. Yürüyüş boyunca Türkiye'de Akdeniz ve Karadeniz bölgesinde görülen ve en çok bir buçuk metre boyunda olan fundaların burada ağaç haline geldiğini (*Erica arborea*) şaşkınlıkla gözlemliyoruz. Tırmanışın bu ayağında yine Kilimanjaro'nun endemik ağaçlarından olan *Dendrosenecio kilimanjari*'yi ilk kez görüyoruz. Shira kampı yolunda bizi bekleyen bir başka güzel sürpriz de batı ufkunda aniden yükseliveren Mount Meru (4566 m) oluyor. Yürüyüşümüzün öğleden sonraya sarkan bölümünde yine yağmura yakalanıyoruz. Yaklaşık altı saatlik bir yürüyüşten sonra Shira kampına vardığımızda hava düzeliyor ve güneş Mt. Meru üzerinden nefes kesen görüntülerle batıyor. Kamp 3877 metre irtifada. Dolayısıyla bugün yaklaşık 800 metrelik bir irtifa kazanmış olduk.

Kilimanjaro volkanik kütlesi bağrında üç krater barındırıyor. Bunlardan birincisi Kilimanjaro'nun zirvesi Uhuru'yu da içeren Kibo, ikincisi kamp alanımıza yakın olan Shira, üçüncüsü ise zirve ana kampından

görülebilen Mawenzi (5849 m) kraterleri.

7 Kasım 2016 (Üçüncü Gün)

Güne saat altı buçukta uyanarak başlıyoruz. Dışarıda Mt. Meru'nun bulut denizi üzerinde yükselen görüntüsü bizi bekliyor. Bugünkü yürüyüşümüz aklimatizasyon amaçlı olarak önce 4600 metreye kadar tırmanıp (Lava Tower), sonra 3900 metredeki Barranco kampına inişi içeriyor ve bu nedenle önceki iki güne göre daha yorucu olması bekleniyor.

Bu yükseltide bitki varlığı giderek azalıyor, tırmanış büyük ölçüde alpin çöl ortamında devam ediyor. Yükselti 4000 metreyi aşınca arkadaşlarımızdan birisi rahatsızlık hissetmeye başladı ve bu arkadaşımızı bir rehber eşliğinde Lava Tower'a çıkmadan doğrudan Barranco kampına gönderdik. Ekibin kalan bölümü ilginç bir jeolojik oluşum görünümündeki Lava Tower'a, yani donan lavın oluşturduğu Lav Kulesine öğle saatlerinde vardık.

Öğle yemeği molası 4650 metre irtifadaki bu noktada verildi. İlginç bir şekilde onlarca arsız fare yemek sırasında sürekli kumanyalarımıza ortak olmak istedi. Yemek sonrası Barranco kampa doğru yola çıktık. Kampa yaklaştıkça bitki örtüsü çok ilginç bir görünüm almaya başladı. Kilimanjaro'nun meşhur senecio'ları ve lobelia'ları kamp çevresinde bolca görülüyor. Bugünkü yürüyüşümüz yaklaşık 10.5 km sürdü. Bu mesafeyi yedi saatte kat ettik. Önce 860 metre yükselip 4650 metreye ulaştık, sonra yaklaşık 700 metrelik bir inişle kamp alanına varmış olduk.

8 Kasım 2016 (Dördüncü Gün)

Bugün amacımız 4673 metre yükseklikteki zirve ana kampı Barafu'ya varmak. Saat 8'de Barranco kampı terkedip bir saat kadar sürecek oldukça dik bir tırmanışla doğuya doğru yöneldik. Bu bir saatlik tırmanış sırasında batonları kaldırıp, ellerimizle kaya tırmanışı gerçekleştirdik. Bir saat sonra vardığımız düzlükte muhteşem bir manzara bizi bekliyordu. Bulut denizinin üstündeyiz artık. Aşağılar gözüküyor. Sadece uzaktan Mt. Meru'nun zirvesini görmek mümkün oluyor.

Öğle yemeğimizi 4033 metre yükseklikteki Karanga kampında yiyoruz. Karanga kampı tırmanışın

yakınlarında su kaynağı olan en son noktası. Taşıyıcıların 4073 metre yükseklikteki zirve ana kampına buradan 20'şer litrelik kaplarla su taşıdıkları söyleniyor. Bu tırmanışın asıl yükü bu nedenle kamp malzemelerini taşıyan, sırtlarında su çeken, çadırları kurup kaldıran taşıyıcıların omuzlarında. Yemek sonrası 3 saat süren uzun bir tırmanışla zirve ana kampı olan Barafu'ya ulaşıyoruz. Barafu 4673 metre yükseklikte, kayalık ve tamamen çıplak bir arazide kurulu bir kamp. Kamp yetkilisine kayıtlarımızı yaptırdıktan sonra akşam yemeği için mutfak çadırımızda toplanıyoruz. Burada ekipteki arkadaşları kutluyorum. Dört günlük zorlu bir tırmanışla 12 kişilik Gezginder ekibi olarak zirve ana kampına varmış bulunuyoruz (Ekibimizin 13. kişisi Aydan Alanay Moshi'de kalarak daha farklı bir gezi programına katıldı). Özellikle dizinden yakında ameliyat geçirmiş olmasına rağmen Ömer Çetinkaya'nın buraya kadar çıkmış olmasını hepimiz takdir ediyoruz. En çok endişelendiğimiz yüksek irtifa hastalığına hiç birimizin yakalanmamış olması da ayrıca sevindiriyor bizleri.

Zirve günü geceyarısı tırmanışı ile günün ilk saatlerinde başlayacak. Akşam yemeği sonrasında saat 8 gibi çadırlarımızda istirahate çekiliyoruz. 11'de kalkıp hazırlanarak geceyarısı yola çıkacağız. Heyecan, yorgunluk, yüksek irtifada oksijen azlığı bir araya gelince hemen hemen hiç uyuyamıyorum. Her şeye rağmen zirveyi denemeye kararlıyım. Zirve kamptan yaklaşık 1200 metre daha yüksekte. Şimdiye kadar bir günde bu seviyeden daha fazla yükselme tecrübem olduğu için zorlanarak da olsa zirveye çıkabilmeyi umuyorum. Kafamda bu karışık düşüncelerle saatin 11 olmasını bekliyorum.

9 Kasım 2016 (Beşinci Gün)

Rehberler zirvede havanın açık, rüzgârlı ve bu nedenle de çok soğuk olacağını söylüyorlar. Kat kat giyinerek geceyarısı saat tam 12'de zirve tırmanışına başlıyoruz. Ekipten üç arkadaşımız kampta kaldıkları için tırmanış 9 kişi ile başlıyor. Kafa lambalarımızla ağır ağır yol alıyoruz. Karanlıkta, daha yükseklerde bizden önce yola çıkmış ekiplerin ışıklarını görüyoruz. Başrehber Exhaudi tempoyu çok ağır olarak ayarlıyor. Çok yavaş, ama adım adım yükseliyoruz. Kampı terkettikten biraz sonra iki arkadaşımız daha geriye dönme kararı veriyor. Böylece ekip 7 kişiye düşüyor. Gece saat 3 civarında çok yorulduğumu hissetmeye başlıyorum. Uykusuzluk ve yorgunluk üzerimde etkisini göstermeye başlıyor. Biraz daha dayanmaya karar veriyorum. Ama verdiğimiz çok kısa molalarda ayakta uyumaya başladığımı fark edince dönmeye karar veriyorum. Saat 3.30. Altimetre 5233 metreyi gösteriyor. Ağrı dağından daha yüksek bir irtifada olduğumu düşünüp kendimi teselli ediyorum. Ama zirveye ulaşmak

için katedilmesi gereken 600 metreden daha fazla bir yükseklik var ve benim bunun için ne fizik ne de irade gücüm var. Dönüş kararımı arkadaşlarıma duyuruyorum ve bir rehber eşliğinde kampa dönüş geçiyorum. Dönüş bayağı hızlı oluyor ve bir saat içinde kampa varıyor ve çadırımda dinlenmeye çekiliyorum.

Hava aydınlandıktan sonra bir arkadaşın daha 5400 metreden geri döndüğünü öğreniyorum. Böylece zirve ekibinin 5 kişi olarak tırmanışa devam ettiklerini anlıyor ve onlara bol şans diliyorum. Sabah oluyor, ama biz kamptakilerin tedirgin bekleyişi sürüyor. Saat dokuza doğru zirve yapan arkadaşların kampa dönüşünü sevinçle karşılıyoruz. Arkadaşlarımızdan Nesrin Dağ Kilimanjaro'nun üç zirvesinden biri olan Stella zirvesini (5756 m) yapmış, Emin Gözaçan, Fuat Turan, Cemalettin Erol ve Minadiye Kaya ise Afrika'nın en yüksek noktası olan Uhuru zirvesine (5895 m) ulaşmış olarak kampa dönüyorlar.

Zirveden dönen arkadaşlarımızın biraz dinlenmelerini ve kahvaltı yapmalarını müteakip kamp toplanıyor ve süratle dağda son gecemizi geçireceğimiz 3068 metre yükseltideki Mweka kampına doğru harekete geçiyoruz. İniş uzun sürüyor ve yorucu oluyor. Ama akşam üzeri Mweka kampına ulaşıyoruz. Biz varmadan kurulmuş olan çadırlarımızda biraz dinlenip dağdaki son akşam yemeği için mutfak çadırında toplanıyoruz. Bu kampta yürüyüşe başladığımızdan beri ilk kez telefonlarımız çekmeye başlıyor ve dünyanın gerçekleri ile yüzleşmeye başlıyoruz. Yüzleşmek zorunda kaldığımız ilk acı gerçek Trump'ın ABD Başkanı seçilmiş olması. Ama uzun bir aradan sonra ilk kez Binnur'la konuşabildiğim için mutluyum. Bu nedenle geceyi iyi geçiriyorum ve güzel bir uyku çekiyorum.

10 Kasım 2016 (Altıncı ve Son Gün)

Ertesi sabah bize bu zorlu etkinlikte hizmet eden rehber, mutfak görevlisi ve taşıyıcılardan oluşan toplam 41 kişiye aramızda topladığımız bahşişi dağıtıyoruz. Adil ve cömert olmaya gayret ediyoruz. Bu insanların etkinliği düzenleyen şirketten aldıkları ücretler gerçekten çok az ve vereceğimiz bahşiş o

nedenle onlar için çok önemli. Ayrıca tırmanışta kullandığımız eşyalarımızdan epeyce bir bölümünü de gözden çıkarıp özellikle en perişan durumdaki taşıyıcılara veriyoruz. Ben eşyalarımın fazlasını ve Türkiyeden yanımda getirdiğim bol miktarda çerez ve atıştırmalık malzemeyi çadırımı kurup kaldıran taşıyıcı August'a veriyorum. Onun mutlu olduğunu görmek beni de mutlu ediyor. Burada rehberler ve taşıyıcılar ile birlikte toplu fotoğraf çektiriyoruz. Yerel personel adet olduğu üzere Kilimanjaro şarkısını söyleyip dans ediyor.

Sabah her zamanki gibi saat 8'de kamptan hareket edip 1640 metre yükseltideki çıkış kapısı Mweka Gate'e doğru yola çıkıyoruz. İniş yolu bizi önce fundalıklardan geçiriyor, sonra tekrar yağmur ormanlarına giriyoruz. Yorucu bir yürüyüşten sonra nihayet Kilimanjaro Milli Parkının çıkış kapısı olan Mweka Gate'e ulaşıyoruz. Burada temiz ve akan suyu bulunan bir tuvalet bulmak en büyük mutluluk kaynağı. Zirve yapan ya da yapamayan herkes bir şekilde etkinliği tamamladığı için burada sevinç içinde. Ben de zirve yapamamış olmama rağmen herhangi bir olumsuzluk duymuyorum. Bazı ekipler bu kutlama işini iyice abartıp müzikli, şarkılı, danslı bir şölene dönüştürüyorlar. Zirve yapan arkadaşlarımızın sertifikaları da bu kapıda düzenleniyor. Eşyalarımızı toplayıp bize bekleyen minibüse biniyor ve Moshi'de geceyi geçireceğimiz Bristol Cottages'a doğru yola çıkıyoruz.

Otelde herkes kendisini acilen banyoya atıyor. Bir haftalık kirden temizlenmemiz biraz zaman alıyor. Şehirde kısa bir alışveriş turu atıyoruz, ama satın alınabilecek fazla birşey bulamıyoruz. Sokak satıcıları

ısrarla üstünde Kilimanjaro yazılı şapkalar ve boncuklardan elde örülmüş bileklikler satmaya çalışıyorlar. Akşam yemeğini hem etkinliği tamamlamış olmanın hem de temizlenip paklanmış olmanın verdiği rahatlık ve keyifle yiyoruz.

11 Kasım 2016

Bugünkü program batıya doğru yola çıkmak, yol üzerinde Massai kabilesine ait bir köyü ziyaret etmek, Arusha şehrini geçtikten sonra da Manyara gölü yakınlarında bir kamp alanında geceyi geçirmek. Kahvaltıdan sonra Afrika savanında batıya doğru yola çıkıyoruz. Programımızda safari de bulunduğu için bu amaca uygun yapılmış iki ayrı arazi aracı kullanacağız. Şehirler gün ışığında iyice perişan gözüküyor. Arusha'da yol inşaatı nedeniyle iyice zaman kaybedip toz toprağa bulanıyoruz. Yolda bayağı geniş bir hediyelik eşya mağazasında duruyoruz ve hepimiz hediyelik eşya alışverişi yapıyoruz. Afrika'da adet olduğu üzere burada da alışveriş tutarına bağlı olarak ciddi pazarlık yapılıyor.

Bir Massai köyünde mola veriyoruz. Ama burada da bir sürpriz bizi bekliyor. Uzun zamandır ilk kez yağmur yağıyor ve Minadiye ile bir Massai ailesinin toprak kulübesinde evin reisi ve çocukları ile birlikte nerdeyse bir saat mahsur kalıyoruz. Massailer Tanzanya ve Kenya'da yaşayan göçer bir kabile. İsrarla yerleşik olmayı reddediyor ve geleneklerine bağlı bir yaşam sürdürüyorlar. Gözlediğimiz kadarıyla batılı turistlere çok ilginç geldikleri için yaşantıları maalesef turistik bir gösteriye dönüşmüş vaziyette. Turistlere yaptıkları el işi hediyelik ürünleri satıyorlar, onlara topraktan yapılmış kulübelerini açıyorlar, turistlerin verdikleri para karşılığında dans gösterileri düzenliyorlar, fotoğraf çektiriyorlar.

Yolda bazı bölgelerin çok kurak, bazı yerlerin ise çok sulak olduğunu görüyoruz. Sulak yerlerde kahve ve pirinç plantasyonlarına, muz bahçelerine rastlıyoruz. Manyara Milli Parkı vahşi yaşamın önemli merkezlerinden birisiymiş. Ama biz yarın bir başka milli parkta safari yapacağımız için gölü uzaktan görüyor ve geceyi geçireceğimiz Haven Nature Safari Camp & Lodge adlı kampımıza geliyoruz (<http://www.havennaturesafaricampandlodge.com/campsite.html>). Yolda ilk kez Afrika tabiatının bir mucizesi olan baobab ağaçlarını görüp heyecanlanıyorum.

Kampta büyük çadırların içine tek ve çift kişilik yataklar konulmuş. Bu büyük çadır odalar oldukça konforlu. Akşam yemeği açık büfe olarak sunuluyor ve kesinlikle Tanzanya'ya geldiğimizden beri

yediğimiz en lezzetli yemek bu oluyor.

12 Kasım 2016

Sabah kahvaltısından sonra arazi araçlarımıza doluşup Tarangire Milli Parkı'na doğru yola çıkıyoruz. Milli Park 1970 yılında oluşturulmuş ve 2850 km kare büyüklüğünde. Bu parkın özelliği Afrika fillerinin ve baobab ağaçlarının (*Adansonia digitata*) bolca bulunması. Safari doyurucu bir şekilde geçiyor. Filler, zürafalar, zebra, bizonlar, antiloplar, buffalolar, impalalar özgür bir şekilde dolanıyorlar geniş milli parkın içinde. Öğle saatlerinde bir baobab ağacının gölgesinde uyuşuk bir şekilde şekerleme yapan birkaç aslana da rastlıyoruz, ama uykularından vazgeçip bize poz vermeyi reddediyor aslanlar.

Öğle yemeği kumanyalarımızı parkta yiyoruz. Burada hırsız ve arsız maymunlar kumanyalarımıza ortak oluyor. Yemekten sonra Moshi'ye doğru dönüş yoluna koyuluyoruz. Uçağımız ertesi günün ilk saatlerinde olduğu için şirketin ayarladığı bir otelde uçak saatini bekliyoruz. 35 dolar olan otel odalarını üçer kişi olarak satın alıp banyo yapıyoruz, akşam yemeği yiyoruz. Artık dönüş havasına girmiş durumdayız. Memleketi düşünüyoruz, bizi memlekette neler beklediğini düşünüyoruz. Uçağımız gece 2.30'da, ama biz erkenden havaalanına gidip orada beklemeyi tercih ediyoruz.

13 Kasım 2016

THY uçağı yaklaşık yarım saatlik bir gecikme ile kalkıyor. Önce Kenya'nın Mombassa kentine uçuyoruz. Orada uçak mürettebatı değişiyor, uçak yakıt alıyor ve uçakta temizlik yapılıyor. Sonra nihayet İstanbul'a doğru havalanıyoruz. Mombassa'dan İstanbul'a yaklaşık 7 saatlik bir uçuşla ulaşıyoruz. Artık memleketteyiz.

Gezi Maliyeti

Gezi için Tanzanya'da bu organizasyonu yapan şirkete adam başı 1642 dolar ödedik. Bu ücrete Kilimanjaro tırmanışı için gereken bütün ücretler (havaalanı transfer, milli park giriş ücreti, yiyecek, rehberlik, çadır) ve safari ücretleri (araç ve kamp) dahil. İki gecelik otel ücreti olarak (tek kişilik oda) 120 dolar ödedim. Uçak biletini Haziran ayında gidiş-dönüş 2400 TL'ye aldım. Tırmanış ekibine yaklaşık

150 dolar civarında bahşış verdim. Onun dışında ufak tefek alışverişler için de bişeyler ödeniyor tabii ki.

Gezide çektiğim fotoğraflara aşağıdaki bağlantıyı tıklayarak ulaşabilirsiniz:

<https://goo.gl/photos/fe5QyqdrD1AB5g8n6>